

ὁ ἐξῆς. Πᾶσαν πρωΐαν ἕκαστον παιδίον ἅμα σηκωθῆναι πρέπει νὰ παρακλῇ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ τὸ βοηθήσῃ νὰ νικήσῃ τὸ ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀποφασίσαι νὰ διορθώσῃ, νὰ προσέχῃ δὲ καὶ νὰ προσπαθῇ ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν καλὴν ταύτην ἀπόφασίν του. Ἐάν ἐπιμείνῃ εἰς τοῦτο, θὰ κατορθώσῃ εἰς ὀλίγον καιρὸν νὰ διορθώσῃ ὅλα τὰ σφάλματά του καὶ νὰ γείνη καλὸς καὶ ὠφέλιμος ἄνθρωπος.



ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ
ΝΑ ΗΝΑΙ ΣΙΩΠΗΛΟΣ ΨΕΥΣΤΗΣ.

Ἐπρόκειτο νὰ διανεμηθῶσι βραβεῖα εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Γεωργίου, καὶ αὐτὸς ἐπεθύμει πολὺ νὰ λάβῃ ἐν αὐτῇ ἐπειδὴ ἦτο πολὺ μικρὸς καὶ δὲν ἐγνώριζε παλλὰ πράγματα, ἦτον ὀπίσω ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους τῶν συμμαθητῶν του ἐκτὸς εἰς τὸ γράψιμον. Ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ ὑπερβῇ αὐτοὺς κατὰ τοῦτο τοῦλάχιστον καὶ σχεδὸν ἐπέτυχε, διότι τὸ χειρόγραφόν του ἦτο καλλίτερον ἀπὸ τὰ χειρόγραφα πολλῶν παιδίων διπλασίων τὴν ἡλικίαν ἀπ' αὐτόν.

Ὅταν ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς διανομῆς τῶν βραβείων, ὁ πρόεδρος ἐσήκωσεν ὑψηλὰ δύο χειρόγραφα καὶ εἶπε, «Δυσκολεύομαι νὰ εἶπω ποῖον ἀπὸ τὰ δύο ταῦτα εἶναι τὸ καλλίτερον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν παραδείγματι εἰς τὸ χειρόγραφον τοῦ Γεωργίου εἶναι ὄχι μόνον καλλίτερον ἀπὸ τὸ αὐτὸ παράδειγμα εἰς τὸ χειρόγραφον τοῦ Ἰωάννου, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα παραδείγματα εἰς τὸ

αὐτὸ χειρόγραφον, διὰ τοῦτο τὸ χειρόγραφον τοῦ Γεωργίου λαμβάνει τὸ βραβεῖον.»

Ἡ καρδία τοῦ Γεωργίου ἔπαλλε μὲ ἀλπίδα, ἡ δὲ ποία ὁμῶς δὲν ἦτον ἐλευθέρᾳ ἀπὸ φόβου. Πλησιάζας δὲ τὸν πρόεδρον —, «Παρακαλῶ, — εἶπε, κοκκινίζων ἀπὸ ἐντροπῆς, — θὰ μὲ συγχωρήσῃτε νὰ ἴδω αὐτὸ τὸ παράδειγμα;»

— Μάλιστα, — ἀπεκρίθη ὁ πρόεδρος ἐξίππασθαις κατὰ τι.

Ὁ Γεώργιος ἔρριψε διαβατικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ χειρογράφου του, καὶ δώσας αὐτὸ πάλιν εἰς τὸν πρόεδρον, «Κύριε, — εἶπεν, — αὐτὸ δὲν εἶναι ἰδικόν μου γράψιμον. Ἀντεγράφη ἀπὸ ἑνα μαθητὴν τῆς ἀνωτέρας κλάσεως, ὅστις κατὰ λάθος ἐπῆρε τὸ τετραδίον μου ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ του.»

— ὦ! ὦ! — εἶπεν ὁ πρόεδρος, — τότε ἀλλάζει ἡ ὑπόθεσις — τὸ βραβεῖον λοιπὸν ἀνήκει εἰς τὸν Ἰωάννην.»

Τὰ παιδία ἤρχισαν τότε νὰ περιγελοῦν τὸν Γεώργιον· ἐν εἶπεν οἱ ἦτον ἀνόητος νὰ κάμῃ λόγον περὶ τοῦ λάθους ἐκείνου· ἄλλο οἱ ἐν ἦτον αὐτὸς δὲν θὰ ἔλεγε τίποτε· τὸ παράδειγμα ἦτον εἰς τὸ τετραδίον του καὶ εἶχε δίκαιον νὰ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὁ Γεώργιος ἤσθάνετο οἱ ἔκαμε καλὰ· ὁθεν ἀπεκρίθη εἰπὼν, «Δὲν θὰ ἦτον ἀληθές, ἐάν δὲν ἔλεγον ποῖος ἀντέγραψε τὸ παράδειγμα ἐκεῖνο. Προτιμῶ νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν παρὰ νὰ λάβω τὸ βραβεῖον, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι καλλιτέρα τοῦ χρυσοῦ.»

— Ζήτω ὁ Γεώργιος! Καλὰ ἔκαμες Γεώργιε! — ἀνέκραξαν τὰ περισσότερα τῶν παιδίων. Ὁ δὲ Γεώργιος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς του εὐτυχέστερος παρὰ ἐάν ἐλάβανε τὸ βραβεῖον διὰ σιωπηλοῦ τινος ψεύδους.

Ὡς βλέπετε, μικροί μου φίλοι, ἐάν ὁ Γεώργιος ἐσιώπα, θὰ ἔλεγεν ἐν σιωπηλὸν ψεύδος — ἡ σιωπὴ του θὰ ἔκαμνε ψευδὴ ἐντύπωσιν εἰς τὸν νοῦν τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἄλλων, οἱ ὅποιοι παρευρίσκοντο ἐκεῖ καὶ θὰ ἠδύκει τὸν Ἰωάννην, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκε πραγματικῶς τὸ βραβεῖον. Ποτὲ λοιπὸν μὴ ὑποπίπτετε εἰς σιωπηλὸν ψεύδος — ἀλλὰ λέγετε πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ. Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίς οἰκογενειακῆ, ἅπασι τῆς ἐβδομάδος ἐκδιδομένη περιέχει ὅλην ἀρμόζουσαν εἰς πάντα τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἐν τέλει δίδει βραχεῖαν σύνοψιν τῶν κυριωτέρων νέων τῆς ἐβδομάδος· τιμὴ ἐτησίᾳ προπληρωτέα δραχ. 6. διὰ τὰ τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰς ἐπαρχίας· διὰ τὴν Τουρκίαν δραχ. 10. Ὅστις κάμῃ πέντε συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλῃ τὴν συνδρομὴν των λαμβάνει ἐν φῶλλον δωρεάν.

 Εἰδοποιῶνται οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσι τὰ δύο παρελθόντα ἔτη τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδίων, οἱ ἐάν μὲν κατοικοῦν εἰς Ἀθήνας θὰ πληρῶνουν 60 λεπτά δι' ἕκαστον ἔτος, ἐάν δὲ εἰς τὰς Ἐπαρχίας 75 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναλόγως τῶν ταχυδρομικῶν.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.